

LA MÀQUINA D'AIGUA de David Mamet

Actors: **Pepo Blasco**
Rosa Boladeras
Jordi Collet
Ramon Enrich
Daniela Feixas
Oscar Intente
Angels Moliner
Jordi Puig "Kai"
Fèlix Pons
Joan Raja
i **Mònica Aybar**

Vestuari: **M. Rafa Serra**
Il·luminació: **Tito Rueda**
Caracterització: **Eva Fernández**
Construcció Escenografia: **Tero Guzman**
Escenografia: **Bibiana Puigdefàbregas**
Ajudant de direcció
i producció Executiva: **Mercè Cervera**

Adaptació i direcció: **Alex Rigola**

Agraïments: **Zitzània, Robert Torres, Bitò Produccions, Pau Ros, Ros Ribas, Mònica Glaenzel, Astrid Rodríguez, Joan Ollé** i molt especialment a **Paco Mir, Mercè Puy i Josep M^o Mestres**
Coproducció del Sitges Teatre Internacional 1999
Aquest espectacle va ser estrenat a "L'escorxador" en el Sitges Teatre Internacional 1999.

La màquina d'aigua és una faula sobre la gent corrent i les institucions. Passa a Chicago, a l'època de la

depressió, en el segon any de l'exposició. *Un segle de progrés*, la gran celebració de la tecnologia.

La història comença així: *El setembre de 1934, un jove de Chicago, Illinois, va dissenyar i construir un motor que utilitzava com únic combustible aigua destil·lada.*

David Mamet

Algú coneix un home que sigui bona persona, honrat i intel·ligent?

Deixarien les multinacionals que aquest home, patentes un invent que acabés amb les seves grans produccions?

Fins on serien capaces d'arribar aquestes multinacionals?

Pot, aquest home, lluitar contra la gran maquinària de la burocràcia i les grans empreses?

Que dirien els mitjans de comunicació?

Quins són aquests mitjans?

A qui pertanyen?

Existeix la vacuna contra el càncer?

Existeixen vacunes per algunes malalties i no les coneixem?

És l'estat, que amb les seves constants demostracions, fa que creiem en aquest tipus de coses?

Algú va dir, que si volguéssim, ja no farien falta les grans extraccions de petroli, és veritat?

Hi ha, doncs, un nou recurs energètic?

Podria ser l'aigua?

Podria funcionar un motor, únicament amb aigua?

Existeix la màquina d'aigua?

La màquina d'aigua no és un text de teatre convencional. Inicialment va ser pensat com a guió radiofònic. Més tard, el propi Mamet va fer la versió teatral, sobretot al servei dels seus alumnes a l'escola de Chicago.

Aquesta peça, és una petita història, un conte, una faula que parla de la relació entre el creador i les grans empreses, del canibalisme que efectuen aquestes últimes davant qualsevol nou producte que pugui representar una pèrdua de beneficis per a les multinacionals.

El capitalisme, sistema econòmic basat en l'ego, és un sistema que ha crescut tant, que es troba en un moment de crisi amb ell mateix. Una persona qualsevol té cada cop menys possibilitats de canviar de status socials, de créixer amb el seu propi esforç. Si algú crea una empresa amb èxit, aquesta és fàcilment absorbida per empreses més grans, per beneficiar-se del producte o simplement per fer desaparèixer la competència.

Tampoc els petits comerços poden competir amb les grans superfícies. L'individu ja no té possibilitat d'evolucionar davant la gran empresa, que es mostra despòtica, i on les persones no tenen cap tipus de valoració com a éssers humans. Només importa la quantitat de benefici econòmic que en poden treure. És la paradoxa del sistema capitalista. Així doncs, es posa en qüestió, el nefast sistema de vida occidental.

I sobretot, aquest obra parla de la valoració de la persona com a individu, capaç de tirar endavant, o almenys d'intentar-ho fins l'últim moment, de lluitar sense por pel que és nostre davant el que seran els governants del segle XXI: les grans multinacionals, aquestes enormes figures, que no tenen personalitat, que no tenen cara, que s'amaguen darrera de la paraula *accionista*, i només ensenyen aquests edificis enormes, monstruosos, indestructibles, però que són amos de bancs, caixes, mitjans de comunicació... Parla de què ningú ens pot treure la possibilitat de ser *David* davant *Goliath*. De ser *Davids*. *Davids* sense futur, però *Davids*.

Potser no enderrocaré l'edifici, però encara puc trencar un vidre.

adaptació i direcció d'Àlex Rigola

kronos teatre presenta
**la màquina
d'aigua**

de David Mamet

una faula sobre
el canibalisme
del sistema capitalista

disseny gràfic: Pepe Far

sala beckett

**teatre / del 22 de desembre
al 9 de gener del 2000**
IMPRORROGABLE

sala beckett
carrer Alegre de Dalt, 55 bis
08024 Barcelona
telèfon (93) 284 53 12
fax (93) 219 79 27
e-mail salabeckett@ctv.es

HORARI:
de dimecres a dissabte, a les 22 h
diumenge, a les 19 h
funcions dobles: 1, 6 i 8 de gener
a les 19 h i a les 22 h

PREU: 2.000 ptes
estudiants, 25% de descompte

Una coproducció de

Sala subvencionada per

Ajuntament de Barcelona

Institut de Cultura:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

MINISTERIO DE EDUCACIÓN Y CULTURA
Instituto Nacional de las Artes Escénicas y de Música

Amb la col·laboració de
EL MUNDO
Catalunya

COORDINADORA
de SALES ALTERNATIVES

